

Dosarul nr. 1a-916/21
Central

nr. 1-20103960-02-1a-28042021

Prima instanță : Judecătoria Hîncești, sediul

Judecător : Natalia Berbec

DECIZIE
În numele Legii
/dispozitiv/

14 decembrie 2021

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată
Judecătorii
Alexandru Gafton
Grefier

Iurie Iordan
Elena Cojocari și

Cristina

Ulinici

Cu participarea:
Procurorului
Avocatului

Radu Sâli
Constantin Jaman

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul avocatului Constantin Jaman în numele inculpatului Garaba Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 aprilie 2021 în cauza penală de învinuirea lui

*****, născut la *****, originar din or. *****, domiciliat în mun. Chișinău, bd. *****, supus militar, căsătorit, 2 copii minori la întreținere, studii superioare, angajat SRL „Moldretail-Group” - manager rețele ingineresti, cetățean al RMoldova, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 15.09.2020 – 05.04.2021;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 28.04.2021 – 14.12.2021.

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu art.415, 417-418, Codul de procedură penală, Colegiul penal –

DECIDE :

Respinge ca nefondat apelul avocatului Constantin Jaman în numele

inculpatului Garaba Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 aprilie 2021 și menține această sentință .

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Pronunțarea publică a deciziei integrale la data de 08 februarie 2022, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător

Iurie Iordan

judecător

Elena Cojocari

judecător

Alexandru Gafton

Dosarul nr. 1a-916/21
Central

Prima instanță : Judecătoria Hîncești, sediul

nr. 1-20103960-02-1a-28042021

Judecător : Natalia Berbec

DECIZIE **În numele Legii**

14 decembrie 2021

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată
Judecătorii

Iurie Iordan
Elena Cojocari și

Alexandru Gafton

Grefier

Cristina

Ulinici

Cu participarea:
Procurorului

Radu Sâli
Constantin Jaman

Avocatului

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul avocatului Constantin Jaman în numele inculpatului Garaba Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 aprilie 2021 în cauza penală de învinuirea lui

*****, născut la *****, originar din or. *****, domiciliat în mun. Chișinău, bd. *****, supus militar, căsătorit, 2 copii minori la întreținere, studii

superioare, angajat SRL„Moldretail-Group” - manager rețele ingineresti, cetățean al RMoldova, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 15.09.2020 – 05.04.2021;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 28.04.2021 – 14.12.2021.

Procedura de citare legal executată.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor apelului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 aprilie 2021, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la pedeapsa cu închisoarea pentru 1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ce constituie suma de 100.000 (una sută mii) lei.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită în privința lui ***** , s-a suspendat condiționat, pe un termen de probă de 2 (doi) ani și să nu se execute pedeapsa aplicată dacă în termenul de probă, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a încasat de la Garaba Andrei în beneficiul statului suma de 2100, 00 (două mii una sută, 00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Corpurile delictelor: DVD-R, atașat la cauza penală - de păstrat pe tot parcursul păstrării acesteea; bancnota cu nominalul de 200 (două sute) lei – se trece în venitul statului, după definitivarea sentinței.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, ***** la data de 18 ianuarie 2020, aproximativ la ora 08:20 min., conducând automobilul de model „Renault Kadjar” cu numărul de înmatriculare ***** , pe traseul R-3 Chișinău-Hîncești-Cimișlia, km 32, fiind stopat la marginea mun. Hîncești de către echipajul de patrulare compus din ofițerul Brumă Ion și subofițerul Lîsenco Ion cu autospeciala MAI 9905, al batalionului nr. 3 al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, pentru documentarea faptei de conducere a mijlocului de transport cu depășirea limitei vitezei de circulație, urmărind eschivarea de la tragerea la răspundere

contravențională pentru încălcarea comisă, prevăzută la art. 236 alin. (2) din Codul contravențional „depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră”, acționând cu intenție directă, îndreptată spre coruperea ofițerului Brumă Ion, care avea calitatea de persoană publică, în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, fiind în drept să examineze contravenția prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional și să aplice sancțiuni, a oferit personal ultimului, bani ce nu i se cuvin în sumă de 200 (două sute) lei, pe care i-a plasat pe bancheta pasagerului din față a autospecialei MAI 9905, pentru a-l determina ca contrar exercitării funcției sale, să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenția comisă.

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Constantin Jaman în numele inculpatului Garaba Andrei a declarat apel prin care solicită admiterea apelului, casarea totală a sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 aprilie 2021, din motivul ilegalității, cu rejudecarea cauzei conform modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei sentințe de achitare.*

În motivarea apelului a invocat că, consideră că soluția adoptată intră în contradicție cu circumstanțele constatate și este neîntemeiată și nemotivată. Menționează că pe parcursul cercetării judecătorești de către partea apărării au fost depuse două cereri cu privire la declararea nulității a două mijloace materiale de probă și ca urmare declararea acestora ca inadmisibile. Prima cerere a fost depusă în ședința preliminară și se referea la declararea nulității și admisibilitatea ca mijloc material de probă a procesului verbal de examinare a obiectului din 20.01.2020 prin care s-a cercetat „o înregistrare video cu durata 00.26.36 min., din data de 18.01.2020 înregistrată pe un putător electronic de informație de tip DVD-R”, din motiv că în acesta în urma cercetării imaginilor video respective au fost menționate unele circumstanțe de fapt importante care în realitate nu sunt prezente în acestea. Tot atunci, instanța prin încheiere protocolară a luat act de această cerere și a dispus soluționarea acesteia odată cu fondul cauzei.

De asemenea, la 09 februarie 2021, la ședința judecătorească, imediat după cercetarea mijlocului material de probă și anume a procesului verbal de cercetare la fața locului din 18.01.2020, de către partea apărării a fost înaintată verbal cerere privind declararea nulității și inadmisibilitatea ca mijloc material a acestui proces verbal, din cauza că acest proces verbal a fost întocmit cu încălcări grave de procedură penală (argumente în acest sens se regăsesc în cererea respectivă și în susțineri verbale a avocatului).

Tot atunci, instanța prin încheierea protocolară a luat act de această cerere și a dispus soluționarea acesteia odată cu fondul cauzei. Însă la pronunțarea sentinței, instanța, contrar prevederilor art. 101 alin. (4), 346, 364, 384 alin. (3) în general nu s-a expus asupra cererilor respective și ca urmare fiind pronunțată o sentință

neîntemeiată și nemotivată. Mai mult ca atât, instanța indică în lista de probe pe care și-a motivat sentința numitul supra procesul verbal de examinare a obiectului din 20.01.2020 *potrivit căruia este supusă examinării o înregistrare video din data de 18.01.2020, ora 08.21.*

Trebuie de atras atenția, că necătînd că instanța notează ca probă acest proces verbal, ulterior în descrierea imaginile cercetate se indică un conținut care diferă la momentele esențiale de conținutul cercetării imaginilor indicate însuși în procesul verbal. Acaastă trezește o neclaritate ce privește faptul dacă descrierea imaginilor indicată în sentință este făcută de însuși instanța și atunci ultima nu dat o apreciere la divergențele existente între descrierea sa și descrierea din procesul verbal indicat ca probă.

În acest sens în proces verbal se menționează că ”Agentul de patrulare împreună cu șoferul se apocie de automobilul poliției, unde polițistul deschide ușa pasagerului și îi arată persoanei la ecranul radarului proba video, după care șoferul îi intinde polițistului actele din spusele acestuia, la care polițistul îi explică șoferului să ofere colegului actele, iar acest pe scaunul banchetei din față al pasagerului pune o bancnotă de 200 lei,, dar în sentință instanța descrie aceleași imagini în modul următor ”Polițistul îi comunică să-i dea inspectorului documentele făcînd referire la colegul de la volanul autospecialei, iar șoferul întră cu capul și mâinile în autospecială și lasă careva obiecte”. Adică se observă, că o circumstanță de fapt cum este punerea banilor în automobil este diferit indicată în proba vizată supra și sentință, dar instanța din motive necunoscute și în mod ilegal trece cu vedere acest fapt și, repet, nu dă o apreciere acesteia din punct de vedere a veridicității în sensul art. 101 alin.1 din CPP. De asemenea, analizînd descrierea imaginilor respective făcută de instanță cu imaginile propriuzise se constată prezența unor divergențe esențiale între circumstanțele de fapt din imagini și descrierea acestora și anume:

Instanța menționează că ”Din portmoneu pe care-l ține în mîna stîngă, șoferul scoate o bancnotă, pe care o plasează portdocument pe care-l ține în maina dreaptă, întrebînd polițistul ”merge? ”, la care polițistul îi comunică ”știți că asta e ilegal?”, iar șoferul nu-i răspunde nimic și scoate din portdocument permisul de conducere” . Dar din imaginile vizionate cu certitudine NU se vede că șoferul a scos ceva din portmoneu și în special o bancnotă și că a pus apoi sub portdocument.

Instanța menționează ”Polițistul îi comunică să-i dea inspectorului documentele făcînd referire la colegul de la volanul autospecialei, iar șoferul întră cu capul și mâinile în autospecială și lasă careva obiecte”. Dar din imaginile vizionate nu se vede că șoferul lasă careva obiecte.

Toate celea stabilite demonstrează ca minimum o atitudine tendențioasă a instanței, prezentînd dovadă de imparțialitate.

De asemenea, în cadrul ședinței preliminare, de către partea apărării a fost

înaintată o cerere cu privire anularea ordonanțelor emise de procuratura r. Hîncești și declararea nulității a ordonanței de punere sub învinuire a cet. Garaba Andrei din 05 august 2020 ca fiind emisă în mod tardiv, fiind invocate argumente în acest sens și ca urmare necesitatea încetării procesului penal.

Tot atunci, instanța prin încheierea protocolară a luat act de această cerere și a dispus soluționarea acesteia odată cu fondul cauzei. Însă la pronunțarea sentinței instanța în mod superficial a examinat argumentele invocate în cerere respectivă, fără a intra în esența acestora. Aceasta reiese din temeiurile invocate de instanță prin care s-a ajuns la concluzia că cererea este neîntemeiată. Instanța se pronunță asupra calității și motivării actului de acuzare, invocând prevederile art. 251 din CPP și calitatea probatoriului existent în cauză penală. Dar esența cererii depuse de partea apărării privind nulitatea actului de acuzare se referă la tardivitatea acestuia și existența argumentelor în acest sens, dar instanța în sentința sa nicicum nu se expune asupra acestora. Ca urmare instanța eronat a înțeles și argumentat însuși citația înmînată lui Garaba Andrei.

Existența acestei citații nicicum nu este menită pentru a substitui actele procedurale prevăzute de art. 63 din CPP, dar luînd din esența acesteia și prevederile legale demonstrează za la data emiterii acesteia organul de urmărire penală a atribuit statut de bănuît cet. Garaba Andrei. Faptul lipsei acesteia în materialele cauzei penale trezește bănuieli rezonabile că și actul procedural prin care cet. Garaba Andrei a fost recunoscut ca bănuît exista, deoarece ca urmare a acestuia s-a emis citația, dar din motive necunoscute nu a fost anexată la materialele cauzei penale. Astfel stabilește încă un capăt în care instanța nu a motivat hotărîrea sa.

Partea apărării consideră că aceasta eronat a dat apreciere la starea de fapt, iar drept consecință a admis o eroare de drept material ce ține de încadrarea unei fapte care nu constituie o infracțiune prevăzută de art. 325 alin.(1) din Codul penal.

Acestea rezumări partea apărării a stabilit din următoarele: Instanța reține la demonstrarea prezenței laturii obiective a infracțiunii de corupere activă că *oferirea* în sensul art. 325 alin.(1) CP, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Dar în literatura de specialitate și practica judiciară noțiunea de *oferire* în sensul articolului vizat presupune o propunere însoțită de acțiunile descrise mai sus. Acțiunile date fără propunerea propriu zisă nu poate fi interpretată ca oferire.

De asemenea, în continuare instanța corect menționează că infracțiunea de corupere activă se săvîrșește numai cu intenție directă, făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice ce deține calitățile prevăzute de art 123 Cod penal, nu i se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze. Deși instanța

corect a făcut referire la unul de semnele laturi obiective, ca urmare nu motivează niciun corelația acesteia la probatoriu concret care demonstrează prezenta acestui semn, adică la careva probe care ar demonstra că cet. Garaba Andrei cunoștea că oferă o remunerație ilicită.

De asemenea, în contextul calificării faptei infracționale, se stabilește că instanța omite motivarea prezenței laturii subiective a infracțiunii în cauză, limitându-se la descrierea cum aceasta trebuie să fie în teorie, fără a racorda aceste semne la probele acumulate în cadrul cauzei penale.

Astfel, partea apărării a indicat că latura subiectivă a infracțiunii de corupere activă se manifestă prin vinovăție în formă de intenție directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dă seama că banii pe care le dă unui funcționar public nu i se cuvin acestuia, ci reprezintă o retribuție pentru a-l determina fie îndeplinească sau nu obligațiunile de serviciu și urmărește să o realizeze în scopul arătat, creînd prin acesta, implicit, o stare de pericol pentru buna desfășurare a activității de serviciu. Dacă făptuitorul nu a avut conștiința și dorința de a săvârși un act de corupere a funcționarului, de a-l determina să-și îndeplinească sau nu obligațiunile de serviciu contrar acestora, acțiunea sa nu constituie infracțiune de corupere activă. În cazul vizat organul de urmărire penală nu a acumulat probe care să demonstreze că Garaba Andrei avea conștiința și dorința de a săvârși un act de corupere a funcționarului, de a-l determina să-și îndeplinească sau nu obligațiunile de serviciu contrar acestora. Mai mult ca atât imediat după presupusa acțiune de corupere, Garaba Andrei direct menționează lui Bruma Ion că nu i-a dat careva mijloace bănești, demonstrînd la moment lipsa oricărei intenții în acest sens și că dorește cât mai repede să-i fie întocmit procesul verbal contravențional respectiv să poată deplasa mai departe.

Latura subiectivă indicată în actul de acuzare și anume ce demonstrează un semn obligatoriu la această componentă de infracțiune și anume "scopul" constă în "urmărind eschivarea de la tragerea la răspundere contravențională pentru încălcarea comisă, prevăzută de art. 236 alin.(2) din CC" și "pentru a-l determina ca contrar exercitării funcției sale, să nu-i întocmească procesul verbal cu privire la contravenția comisă". Dar conform probelor acumulate în cadrul cercetărilor judecătorești, inclusiv din declarațiile martorilor Bruma Ion și Lîsenco Ion, inculptului Garaba Andrei și din proba video, nu a fost stabilit în mod categoric că ultimul în convorbire cu Bruma Ion a ridicat subiectul privind posibilitatea eschivării de la răspundere contravențională pentru încălcarea comisă, prevăzută de art. 236 alin.(2) din CC și determinării pe Bruma Ion ca contrar exercitării funcției sale, să nu-i întocmească procesul verbal cu privire la contravenția comisă. Indicarea acestor scopuri de organul de urmărire penală este pur declarativă care nu este probată nici într-un fel. Mai mult ca atât, ofițerul de patrulare Bruma Ion, nici nu a încercat să stabilească cu ce scop au fost puși pe banchetă banii menționați,

facând interpretări subiective ale acestor acțiuni care au luat forme de presupuneri neîntemeiate precum de acțiuni de corupere.

Astfel, în contextul celor expuse constată lipsa laturii obiective la semnul "oferirea" și laturii subiective la semnele "scop" și "vinovăție sub formă de intenție directă", acestea semne fiind obligatorie la stabilirea componenței de infracțiune prevăzute de art. 325 alin.(1) se stabilește lipsa gradului prejudiciabil al infracțiunii prevăzut de art.15 din Codul penal și ca consecință lipsa temeiului juridic al răspunderii penale.

Instanța destul de abstract motivează vinovăția inculpatului, facînd mențiuni ca "or la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică cu certitudine vinovăția inculpatului în privința comiterii infracțiunii menționate", fără a specifica concret care anumite probe și în ce măsură demonstrează semne concrete ale componenței de infracțiune.

În acest context instanța nu a dat apreciere la probele contradictorii care au fost examinate pe parcursul cercetărilor judecătorești și anume declarațiile lui Bruma Ion și înregistrarea video, existînd niște divergențe asupra unor fapte esențiale. Stabilirea și aprecierea acestor divergențe im mod direct influințează asupra credibilității declarațiilor martorului Bruma Ion și aprecierii acestora în mod critic.

Analizînd celea expuse mai sus, în circumstanțele enunțate se evidențiază lipsa de motivare a sentinței. Or, o hotărâre motivată, în sensul jurisprudenței CEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, cum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Procedura de citare legal executată.

6. În ședința instanței de apel, avocatul Constantin Jaman în numele inculpatului Garaba Andrei și inculpatul Garaba Andrei au susținut apelul declarat solicitând admiterea acestuia în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate

Acuzatorul de stat Radu Sâli a solicitat respingerea apelului declarat ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, or probatoriul administrat demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului.

7. Audiind participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd

legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal, ajunge la concluzia de a respinge apelul avocatului Constantin Jaman în numele inculpatului Garaba Andrei, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 aprilie 2021, ca nefondat, reieșind din următoarele considerente.

8. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Potrivit prevederilor art. 409 Cod de procedură penală (1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art.415 alin.(1) lit.(1) pct. c) Cod procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

9. Astfel, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Garaba Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal, individualizată prin: - „oferirea personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i

se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune contrară exercitării funcției sale”.

Colegiul Penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei, cu atât mai mult că prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

10. *Inculpatul Garaba Andrei*, fiind audiat în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, nu a recunoscut vina sa în comiterea infracțiunii incriminate, explicând instanței că pe data de 18.01.2020 dânsul cu părinții se deplasa din Chișinău spre Ucraina. În jurul orei 08:20 a fost oprit de echipajul de poliție pe drumul de ocolire din or. Hîncești. După ce s-a oprit, s-a apropiat un inspector de poliție de mașina care era staționată. După ce s-a prezentat, a spus că a fost oprit din motiv că a depășit limita de viteză. Dânsul a făcut niște reproșuri față de agenți fiind probabil emoționat, după asta polițistul a solicitat să-i prezinte actele și să-l urmeze să-i demonstreze probele video. Dânsul a coborât din mașina și s-a îndreptat spre mașina poliției. Polițistul l-a oprit și i-a spus să se întoarcă la dumnealui și l-a întrebat „unde plecați?”. Dânsul a deschis gatuța care a luat-o din mașină și a scos portmoneul în care păstrează actele pentru automobil, s-a apropiat de polițist, a deschis portmoneul pentru a scoate actele la care domnul polițist ceva i-a reproșat însă nu prea a înțeles despre ce, dar posibil despre faptul că enervat a vorbit cu el. A scos permisul și polițistul a spus să se apropie de automobil pentru

a-i fi demonstrate probele video și să prezinte actele. Când s-a apropiat de mașina, era un monitor la care i-a arătat pozele și i-a spus să pună actele pe bancheta din față, deoarece la volan se afla alt polițist. După ce a pus actele pe bancheta pasagerului din față, polițistul i-a spus să se înlătore și a închis ușa și a început să-i spună că el, Garaba, a încălcat legea. Dânsul nu înțelegea despre ce este vorba, între ei mergeau discuții neclare unde el îi spunea ca nu înțelege despre ce merge vorba, aproximativ peste un minut polițistul a deschis ușa din partea pasagerului și a luat telefonul și fotografia ce este acolo pe scaun. Dânsul, văzând această situație, s-a apropiat să-l întrebe ce face și prin parbriz a văzut pe banchetă permisul și o bancnotă, imediat și-a dat seama despre ce merge vorba, a înțeles cum stau lucrurile și a spus că nu sunt banii săi acolo, polițistul a spus celuilalt agent să cheme grupa operativă, iar el îl întrebat ce se petrece și pentru ce trebuiește. Prima ce i-a venit în cap este că cheamă grupa operativă deoarece a considerat că s-a comportat agresiv, apoi el de nenumărate ori încearca să-l întrebe ce se întâmplă, iar colaboratorul de poliție îi spunea că a săvârșit o crimă, corupere pasivă. El, Garaba, solicita repetat să i se facă procesul verbal. Polițistul a luat documentele și a întocmit procesul verbal pe care el, Garaba, l-a semnat. După asta a avut iarăși niște discuții și reproșuri reciproce în privința eliberării, deoarece se grăbeau și trebuia sa ajungă peste hotare. După ce i-a spus polițistul ca nu pot pleca până nu vine grupa operativă, a așteptat în mașină până a venit grupa operativă. Peste aproximativ 40-50 minute au venit doua persoane. Ei au discutat ceva cu politistii. Când dânsul s-a apropiat să întrebe care este situația și dacă este nevoie de prezenta sa, au spus să se așeze în automobil și să aștepte când va fi chemat. Peste 15-20 minute, politia care l-a stopat a plecat de la fata locului. Dânsul din nou sa apropiat și persoanele i-au spus să mai aștepte. Peste 10 minute l-au chemat și i-au arătat un plic care i-au spus că trebuie să-l semneze că acolo sunt probe. Dânsul nu știa despre ce este vorba si ei i-au arătat că prin plic se vede bancnota de 200 lei și i-au spus să semneze și el a semnat. După aceasta a fost condus la comisariatul de poliție, s-au ridicat în biroul polițistului Ion Harbuz, dacă nu se greșește, acolo i-au explicat drepturile, i-au spus care este articolul, i-au dau să semneze o hârtie precum că i-au fost explicate drepturile după aceasta i-au înmănat o citație pentru a se prezenta pe data de 21.01.2020 pentru ca sa-i dea calitatea de învinuit sau asa ceva. Apoi a fost invitat tatăl său care tot a semnat foaia cu privire la drepturi, după asta ei au plecat. Pe data de 20.01.2020 dimineața a primit un apel telefonic prin care domnul Ion Harbuz i-a comunicat că este amânată invitația de pe 21 și va fi contactat ulterior cu privire la cauza dată. După aceasta aproximativ 7 luni nu a fost contactat apoi în luna iulie a primit o citație să se prezinte la procuratura Hîncești. La întrebarea avocatului a declarat, că în discuție cu polițiștii de patrulare nu s-a discutat subiectul posibilității eschivării de la pedeapsa pentru depășirea limitei de viteză contra unei remunerări. Domnul polițist Ion Harbuz i-a înmănat

plicul care l-a semnat. Despre plic a discutat cu Ion Harbuz. A fost impus să semneze. La întrebarea procurorului a declarat, că nu-și amintește precis, dar posibil avea și pormoneu și portdocument cu el și le-a scos pe ambele. De regulă, permisul și alte acte le poartă în pormoneu deoarece când iese din casă nu mereu poartă geanta cu sine. Dânsul a reproșat cu privire la modalitatea de stopare și de documentare, și posibil a vorbit mai enervat decât trebuia. Dânsul nu a spus așa cuvânt „normal”. Acolo a fost cuvântul „merge?” și prin asta s-a referit dacă mai este nevoie de careva acte. Nu a participat la cercetare,. I-a spus să aștepte în automobil. Alte acte înafară de citație, nu are. Nu, nu are o copie de pe declarația pe care a semnat-o. La întrebarea avocatului a declarat, că în portmoneul din care a luat permisul se aflau și bani. Nu ține minte să se permit sa i-a permisul cu o bancnotă, dar poate a doua-a treia zi a început să se gândească că posibil să fi fost așa, dar se gândea că posibil ca această bancnotă să fi fost pusă de altă persoană. A concretizat, că la documentarea procesului verbal, polițistul a luat permisul de pe banchetă.

În ședința instanței de apel, inculpatul Garaba Andrei a indicat că învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște, în instanța de fond a fost audiat și susține declarațiile date, nu este de acord cu sentința instanței de fond, solicită emiterea unei sentințe de achitare și să nu fie judecat pentru faptele pe care nu le-a comis, solicită admiterea apelului declarat. Nu cunoaște de ce martorii au indicat că anume el a săvârșit această infracțiune, consideră că posibil cineva ar fi dorit aă aibă careva foloase în urma învinuirii sale.

11. Examinând probatorul administrat, instanța de apel, consideră dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Garaba Andrei, și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- *Declarațiile martorului Brumă Ion care în ședința de judecată* a declarat, că la data de 18.01.2020 a fost implicat în serviciul de patrulare și menținere a ordinii publice împreună cu colegul Lisenco Ion. În prima parte a zilei, ora nu-și amintește, în orașul Hîncești pe traseul R3 km 32, a stopat un mijloc de transport de model Renault-Kadjar pe motivul depășirii de către acesta a limitei de viteză. Dânsul s-a apropiat de mijlocul de transport stopat, s-a prezentat și i-a spus temeiul stopării. Acesta, inițial, nu a fost de acord cu încălcarea indicată, motivul nu-l tine minte. În câteva discuții l-a convins pe acesta să-i înmîneze actele: permisul de conducere și certificatul de înmatriculare a autovehiculului, acesta scoțând permisul de conducere și certificatul de înmatriculare și a văzut cum a scos și o bancnotă de 200 lei cu intenția vădită de a i-o transmite. Din câte își amintește i-a spus ca ceea ce încearcă să facă este o acțiune contra legii. Reiesind din faptul, că aparatul de măsurat viteză este conectat la prizele de 12 V al autospecialei, l-a invitat în partea dreaptă a autospecialei să facă cunoștința cu proba foto. În acel

moment, conducătorul s-a apropiat și, împreună cu permisul de conducere, a pus pe bancheta pasagerului din fata permisul și bancnota cu nominalul de 200 lei. Ținând cont de faptul ca cu ceva timp în urma l-a avertizat, i-a comunicat că a fost o faptă ilegală ii urmează să solicite la fața locului grupa operativă a IP Hîncești pentru documentare. Grupa a sosit și ulterior a documentat cazul. L-a fixat cu aparatul de măsurat viteza din fata reiesind ca aparatul este la video si permite acest lucru. În locul fixării era linie întrerupta respectiv au conectat semnalul luminiscent, au întors peste linie si au ajuns autovehiculul fixat peste aproximativ 400 metri și au indicat sa tragă pe dreapta. La volanul autospecialei se afla colegul Lisenco Ion, dânsul se afla alături. Nu-și amintește de unde a scos banii. În mâna erau actele si portmoneul, necomunicând intenția, dar prin gesture de a-i înmâna bancnota cu actele. Nu poate comunica de unde a luat banul, cert este ca era în mână la el. Din câte își amintește, bancnota respectivă se afla sub permis, dar permisul nu poate sa acopere în întregime bancnota și bancnota era defăcută. A întocmit proces-verbal contravențional în temeiul art 236 alin. (2) CCo, până a veni echipajul IP Hincesti. A venit mașina grupei operative în care era ofițerul de urmarire penala și expertul criminalist. Nu ține minte dacă mai erau și alte persoane. Cert erau: expertul care a efectuat poze și ofițerul ce s-a ocupat de procedura. La fata locului au fost făcute careva acțiuni și ofițerul de urmarire penală le-a solicitat să ramână. Garaba era cu tatal său. Dânșii vorbeau cu ofițerul, dar despre ce anume, nu cunoaște. Pozitia lui Garaba s-a schimbat, s-a apropiat de mașină poliției rutiere. A fost la fața locului, dar nu a vazut cum a fost ridicata bancnota, doar i s-a comunicat ca urmeaza sa fie ridicata bancnota, însă nu a văzut cum a fost ridicata. A avut camera video pe tot procesul. Colegul nu a avut camera video. În automobil, nu poate spune cu exactitate, dar posibil să fi fost și acolo cameră video. Nu ține minte, dacă a vizionat înregistrările video. Da, a prezentat la organul de urmărire penală toate video care au fost solicitate, dar nu poate spune cu exactitate. Da, Garaba s-a subordonat cerințelor, nu a strigat, nu era nervos, nu a ridicat bratele, dar a declarat ca nu este de acord. Nu i-a comunicat careva fraze prin care să înțeleagă, că nu vrea sa fie tras la răspundere contravențională. Banii i-a lipit de portmoneu, dar nu tine minte de unde anume a scos bancnota. Ceea ce i-a întărit convingerea că încerca sa exercite în mod corespunzător atribuțiile de serviciu, este faptul ca dumnealui a fost avertizat citeva clipe in urma cu privire la intenția de a-i înmâna actele împreună cu bancnota. L-a chemat să vizioneze poza si în timp când s-a uitat la proba foto - a pus bancnota pe bancheta din fata cu actele. Nu a văzut alt scop pentru care Garaba ar fi facut acest gest. A comunicat după ce a văzut bancnota si i-a spus ca urmează sa se clarifice cu grupa operativa Hîncești. Nu l-a întrebat pentru ce este bancnota, dar a înțeles pentru ce este. Nu cunoaște dacă Garaba a participat la acțiunile de urmărire penala care le-a făcut ofițerul. Prima data când i-a solicitat sa prezinte actele, a scos bancnota si el, Brumă, l-a avertizat ca sunt

actiuni ilicite si să înceteze. A făcut un gest de întindere a brațului în care era actele si portmoneul sau ceva negru. La întrebarea inculpatului a declarat, că în R.Moldova sunt trei tipuri de radare: autouragan, trucan si iscrivideo, ulitumul este cel din dotarea politiei de patrulare cu care cet Garaba a fost fixat. Daca exista posibilitatea fizica de a fi stopat la fata locului, îl stopeaza si îi este aplicata amenda, dar daca nu este posibilitate de a fi stopat pe traseu atunci se expediază la IP Hincesti sau la Centru de monitorizare. Discuții în contradictoriu nu le consideră situatie de conflict, pentru el sunt situatii de conflict: nesubordonarea, amenințarea sau aplicarea violentei asupra colaboratorilor de poliție. La întrebarea procurorului a declarat, că nu-și amintește dacă a scos actele si bancnota împreună. A luat o bancnota de 200 si actele si le-a lipit cu intentia de a i le înmâna. Nu-și amintește daca a scos toate trei o data sau pe rând, adică certificatul de înmatriculare, permisul și bancnota. Cu Garaba nu a avut careva conflicte anterior. Nu-și amintește de unde a scos banii, dar a vazut ca i-a întins permisul, actele si era bancnota lipita de portmoneu, pentru a masca de factorii externi, așa consideră. Din momentul când a făcut gestul, dumnealui s-a lăsat convins de încălcarea care i-au imputat-o.

- *declarațiile martorului Lîsenco Ion care în ședința de judecată a declarat,* că nu este rudă cu nimeni din sală. Îl cunoaște pe inculpat cu cazul dat. Cu inculpatul nu sunt în niciun fel de relații. La întrebarea procurorului a declarat, că nu ține minte când au avut loc evenimentele, dar, fiind antrenat în serviciu, Garaba Andrei a fost stopat de către el si colegul Bruma Ion în orașul Hîncesti pentru depășire limitei de viteză. Colegul Brumă Ion s-a apropiat de automobilul stopat, dar nu ține minte modelul automobilului. Brumă i-a explicat ce a încălcat după care s-a apropiat de automobilul de serviciu, iau fost prezentate probele încălcării după care dl Garaba a pus permisul de conducere pe scaunul pasagerului din față sub care se aflau 200 lei. După aceasta, colegul a solicitat grupa prin apel si acestia au venit la fața locului. Dânsul se afla la volanul mașinii de serviciu. Distanța dintre mașina de serviciu si automobilul lui Garaba era de aproximativ 3 metri, dâșii erau în spatele masinei lui Garaba. Brumă nu era așezat pe bancheta de alături. Nu ține minte exact dacă a coborât din masină, dar cand Garaba a pus banii cu permisul pe scaunul alăturat, el, Lîsenco, era la volan. De cand Brumă a iesit din masină si s-a apropiat de masina lui Garaba și pînă a veni inapoi, au durat cateva minute. Dânsul nu a auzit convorbirele între ei doi, dar a văzut că discutau în fața sa la mașină. Discuția era lângă automobilul domnului Garaba, după care s-au apropiat de mașina de serviciu. A fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție cu depășirea vitezei. Bancnota era sub permis. După ce a pus bancnota pe banchetă, colegul i-a explicat, iar după ce i-a explicat - nu s-a întâmplat nimic, dâșii așteptau grupa. Grupa a venit cam greu în aproximativ 20 minute maxim 30 minute. A venit un singur automobil, dar nu-și aduce aminte câte

persoane erau în automobil, dar era mai mult de o persoană. Grupa a ridicat bancnota. Nu, dânsul nu cunoaște procedura. Da, a văzut când a fost ridicată bancnota. Până a veni grupa, nu ține minte unde era Garaba. Nu ține minte dacă acesta era singur, dar crede că mai era cu cineva, dar cu cine anume nu cunoaște. La întrebarea avocatului a declarat, că dânsul nu a discutat cu Garaba despre scopul pentru care a pus bancnota și nu știe dacă colegul său Bruma l-a întrebat scopul pentru care a pus bancnota. Nu-și aduce aminte cu exactitate discuția dintre ei, după ce Garaba a pus bancnota. Dânsul a văzut momentul punerii bancnotei pe banchetă. La întrebarea procurorului a declarat, că probele i-au fost prezentate domnului Garaba. Garaba s-a uitat la probă și a văzut, dar nu-și aduce aminte a spus ceva acesta sau nu. În ziua respectivă crede, că colegul său avea camera asupra sa, dar nu știe exact dacă a fixat ceva.

- *declarațiile martorului Harbuz Ion date în ședința de judecată care a declarat*, că nu este rudă cu nimeni din sală. Până la caz, nu l-a cunoscut pe inculpat. Nu este în niciun fel de relații cu inculpatul. Nu cunoaște de ce a fost invitat. La întrebarea procurorului a declarat, că îi este cunoscută citația. Această citație a fost emisă în ziua când a avut loc cazul. Garaba fiind citat pentru a se prezenta pentru una din zilele următoare, însă deoarece s-a stabilit competența altui organ, Garaba a fost înștiințat telefonic despre faptul că nu este necesitate de a se prezenta la IP Hîncești, ci va fi citat ulterior de organele competente pentru a-i da statut. Peste câteva zile, cauza penală a fost expediată și citația dată nu a fost anexată la dosar. La cercetarea la fata locului, Garaba își exprima dezacordul cu faptul că dânsii documentează aceasta infracțiune. Garaba, o mare parte din timp, l-a petrecut în automobilul său, se mai apropia periodic, dar nu era mereu lângă ofițer. Nu își aduce aminte, dacă l-a invitat, dar tot ce este probabil că l-a invitat. El nu a fost inclus ca participant, însă s-au semnat ceilalți participanți. Plicul cu bancnota a fost semnat de către el; de către Garaba și posibil de către expert, dar nu-și amintește exact. El, Garaba, a fost prezent când banii au fost puși în plic și au fost sigilați în prezenta lui Garaba. I-a dat să semneze pe plic, pentru a nu fi careva suspiciuni pe viitor. La întrebarea avocatului a declarat, că Garaba a semnat plicul în calitate de participant la împachetarea bancnotei. Prezenta bancnotă nu este parte a procesului verbal de cercetare la fata locului. În cadrul cercetării la fata locului a fost ridicată bancnota. Garaba nu a fost indicat ca participant, deoarece el, în mare parte, nu era în apropierea întocmirii procesului verbal, dar se afla mai mult în preajma automobilului său. La întrebarea inculpatului a declarat, că întreaga procedură posibil că ar fi fost înregistrată video, dar nu ține minte momentul ca dânsul să-l fi trimis pe Garaba în automobil. La întrebarea procurorului a declarat, că Garaba nu a participat de la bun început până la sfârșit la cercetarea la fata locului. La întrebarea avocatului a declarat, că bancnota a fost ridicată în cadrul cercetării la fața locului și în prezenta lui Garaba bancnota a fost pusă în plic și

sigilată. La întrebarea inculpatului a declarat, că nu-și amintește ca Garaba să fi refuzat să semneze și să-i arate plicul la lumina zilei.

12. Vina inculpatului, se mai dovedește prin probele materiale anexate la materialele cauzei:

- proces-verbal de consemnare a celor constatate privitor la infracțiunea depistată din 20.01.2020, potrivit căruia s-a constatat, că la la 18.01.2020, aproximativ la ora 08:20, fiind stopat pe acostamentul traseului R-3, km 32+500 metri, conducătorul automobilului de model „Renault Kadjar” cu n.î. *****, Garaba Andrei, acționând intenționat în scopul determinării angajaților Inspectoratului Național de Patrulare la neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor funcționale, realizate prin neatragerea sa, la răspundere contravențională, conform art. 236 CC, le-a oferit acestora, mijloace bănești în sumă de 200 lei MDL, creînd prin acțiunile sale, o stare de pericol pentru buna desfășurare a activității de serviciu a funcționarilor publici cu statut special din cadrul MAI (f.d. 20);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 18.01.2020, potrivit căruia în automobilul de model „Dacia Duster” n/î MAI-9905 al Inspectoratului Național de Patrulare, pe bancheta pasagerului din față, s-a constatat prezența unei bancnote cu nominalul de 200 lei, având seria ***** și nr. *****, care a fost ridicată. Anexată planșa ilustrativă (f.d. 22-23, 24-26);

- proces-verbal de ridicare din 18.01.2020, potrivit căruia de la Brumă Ion au fost ridicate 4 poze de la aparatul de măsurat viteza, copia procesului-verbal cu privire la contravenție pe numele lui Garaba Andrei, precum și un material video cu capacitatea de 970 Mb (f.d. 35, 36, 37, 38);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 20.01.2020, potrivit căruia este supusă examinării o înregistrare video din data de 18.01.2020, ora 08:21 min. unde în imagine se află un automobil de model Renault. De ușa șoferului se apropie colaboratorul poliției, care se legitimează către persoana stopată, ca fiind Bruma Ion de la Inspectoratul Național de Patrulare. Polițistul îi explică despre faptul depășirii vitezei de circulație cu 40 km la intrarea în or. Hîncești, iar persoana stopată se află la volanul automobilului făcând replici agentului de circulație precum că nu l-a stopat corespunzător, după care agentul de circulație îi comunică persoanei stopate că poate să ia cunoștință cu proba video. Persoana de la volanul automobilului Renault coboară din automobil, fiind îmbrăcat în pulover de culoare vișinie și pantaloni jeans de culoare albastră, având o gentuță pe care o aranjează pe umăr și se îndreaptă spre automobilul de serviciu de model Dacia Duster al poliției care are semnalele luminescente conectate, dar oprește și se întoarce la polițistul Bruma Ion, care se află în drept cu automobilul de model „Renault Kadjar”. În timpul discuției cu polițistul, șoferul scoate din gentuță un portmoneu de culoare închisă și un portdocument de culoare închisă cu pereții interiori

străvezii. Din portmoneul pe care-l ține în mâna stângă, șoferul scoate o bancnotă, pe care o plasează sub portdocumentul pe care-l ține în mâna dreaptă, întrebând polițistul „merge?”, la care polițistul îi comunică „știți că asta e ilegal?”, iar șoferul nu-i răspunde nimic și scoate din portdocument permisul de conducere. La spusele șoferului „iaca vă dau”, polițistul îl cheamă pe șofer la autospecială pentru a-i prezenta proba video. În autospecială este prezent un alt polițist care-i arată șoferului proba video și îi explică încălcarea admisă. Ținând cu ambele mâini toate obiectele scoase din gentuță, șoferul îi întinde polițistului portdocumentul împreună cu celelalte obiecte pe care le are în mâini. Polițistul îi comunică să-i dea inspectorului documentele făcând referire la colegul de la volanul autospecialei, iar șoferul intră cu capul și mâinile în autospecială și lasă careva obiecte. Imediat după, polițistul Brumă Ion îi comunică șoferului că a comis o infracțiune și îl roagă să se îndepărteze 2 metri mai în spate de la autospecială, la care șoferul răspunde „eu vă rog, chiar așa!”. Tot atunci polițistul îi comunică că raportează infracțiunea comisă și că o să vină grupa care o să cerceteze. Ca urmare, șoferul îi comunică polițistului că merge să aștepte în mașină, iar polițistul îi dă acordul. După aceasta, urmează un șir de replici între angajatul poliției și șoferul automobilului de model Renault, unde agentul de patrulare întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție. Automobilul șoferului stopat este unul de model Renault Kadjar cu numerele de înmatriculare *****. Imaginile video au fost înregistrate pe un purtător de electronic de informație de tip „DVD-R” (f.d. 40);

- Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1538 din 23.04.2020, potrivit căruia în concluzie – una bancnotă cu nominalul de 200 lei a fost confecționată la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hârtiilor de valoare. Anexată planșa ilustrativă (f.d. 46-50);

- CD – vizionat în ședința de judecată.

13. Instanța de apel, examinând probatorul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Garaba Andrei, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „*oferirea personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune contrar exercitării funcției sale*”.

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, le apreciază ca fiind pertinente concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

14. Cu referință la infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, potrivit doctrinei, obiectul infracțiunii de corupere activă îl constituie relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă (art.325 CP) constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Astfel, acțiunile lui Garaba Andrei întrunesc semnele infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP și anume ” a oferit personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune, contrar exercitării funcției sale. Or la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică cu certitudine vinovăția inculpatului în privința comiterii infracțiunii menționate.

Oferirea, în sensul art.325 alin.(1) CP, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Ca și în cazul promisiunii, inițiativa oferirii aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului.

Pentru aplicarea răspunderii conform alin. (1) art. 325 CP, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația. Astfel, oferirea se consumă din momentul prezentării, etalării, înfățișării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Deci, infracțiunea prevăzută la art. 325 CP este formală și se consumă odată cu săvârșirea acțiunii de oferire (indiferent dacă persoana publică ori persoana publică străină nu se lasă coruptă și nu le acceptă ori nu a reușitsă realizeze solicitarea) sau din momentul dării în întregime a remunerației ilicite. Infracțiunea de corupere activă există atunci când oferirea remunerației ilicite se realizează înaintea îndeplinirii acțiunii cerute de corupător.

Infracțiunea de corupere activă se săvârșește numai cu intenție directă, făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice ce deține calitățile prevăzute de art. 123 Cod penal, nu i se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său.

Verificând art.123 alin.(2) Cod penal legiuitorul a prevăzut că prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor

apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public. Subiect al infracțiunii de corupere activă poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 16 ani.

Subiect al infracțiunii de corupere activă poate fi și o persoană juridică, cu excepția autorităților publice.

Astfel, Colegiul penal reține că în prezenta cauză sunt examinate acțiunile ilegale ale lui Garaba Andrei privind coruperea activă a angajaților INP al MAI, prin oferirea mijloacelor bănești de către corupător care în prezent nemijlocit este Garaba Andrei către persoana publică în vederea evitări întocmirii unui proces verbal cu privire la contravenție pentru depășirea limitei de viteză.

În acest sens, instanța conchide că prin acțiunile lui Garaba Andrei a fost realizată latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă încadrată în dispoziția art. 325 alin.(1) Cod penal, or, oferirea mijloacelor bănești angajaților INP al MAI ce nu li se cuvin în mărimea descrisă supra - se consideră consumată din momentul predării sumei de bani în mărime de 200 lei.

Raportând cele enunțate la situația din speță, instanța de fond corect a reținut că inculpatul Garaba Andrei a comis infracțiunea de „*oferire personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune contrar exercitării funcției sale*”, care a fost just încadrată în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, or prin declarațiile martorilor Brumă Ion, Lîsenco Ion și Harbuz Ion și materialul probatoriu prezentat în instanța de judecată cu certitudine s-a constatat săvârșirea infracțiunii imputate.

La fel, Colegiul penal reține ca fiind veridice și declarațiile martorului Brumă Ion care depunând declarații sub jurământ, a confirmat faptul că inculpatul Garaba Andrei a fost stopat pentru depășirea limitei de viteză. În timpul explicării motivului stopării, inculpatul Garaba Andrei a scos bancnotă cu nominalul de 200 lei și, necătând la faptul, că a fost atenționat despre acțiunile sale ilegale, Garaba Andrei a pus banii împreună cu actele pe bancheta față pasager, declarații confirmate și prin declarațiile martorul Lîsenco Ion.

În acest sens, instanța atestă că în ședința de judecată cu certitudine s-a constatat faptul că la data de 18 ianuarie 2020, aproximativ la ora 08:20 min., conducând automobilul de model „Renault Kadjar” cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul R-3 Chișinău-Hîncești-Cimișlia, km 32, fiind stopat la marginea mun. Hîncești de către echipajul de patrulare pentru documentarea faptei de conducere a mijlocului de transport cu depășirea limitei vitezei de circulație,

urmărind eschivarea de la tragerea la răspundere contravențională pentru încălcarea comisă, prevăzută la art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, acționând cu intenție directă, îndreptată spre coruperea ofițerului Brumă Ion, care avea calitatea de persoană publică, în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, a oferit personal ultimului, bani ce nu i se cuvin în sumă de 200 (două sute) lei, pe care i-a plasat pe bancheta pasagerului din față a autospecialei MAI 9905, pentru a-l determina ca contrar exercitării funcției sale, să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenția comisă.

Faptul că inculpatul, Garaba Andrei a declarat că nu a transmis colaboratorilor de poliție careva bancnotă în valoare de 200 lei pentru a nu-i fi întocmit proces verbal cu privire la contravenție, și posibil acea bancnotă să fi fost pusă acolo de către o altă persoană, instanța le apreciază critic, ca fiind făcute cu scop de autoapărare, în vederea evitării răspunderii și pedepsei penale.

Instanța apreciază drept neîntemeiat alegațiile părții apărării precum că inculpatul a respins învinuirea pe parcursul examinării cauzei, făcând declarații constante că nu a săvârșit fapta imputată, or vina acestuia este dovedită prin probatoriul anexat la materialele cauzei și cercetat în cadrul ședinței de judecată.

Ad contrario, Colegiul nu poate reține argumentul părții apărării precum că fapta inculpatului Garaba Andrei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, or componența infracțiunii a fost descrisă și argumentată pe deplin supra.

În această ordine de idei, Colegiul Penal notează că acțiunile inculpatului GARaba Andrei, cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod Penal se califică ca infracțiune gravă și care prevede pedeapsă cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

15. La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul penal, reține că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

O pedeapsa inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare

ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Așadar, Colegiul constată că instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii unei pedepse sub formă de amendă.

În acest sens, instanța de apel remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține că, severitatea pedepsei aplicate inculpatului este justificată de modalitatea în care acesta a conceput și derulat activitatea infracțională, gravitatea faptei comise, care dovedesc perseverența infracțională ridicată întru atingerea scopului urmărit.

Din considerentele nominalizate, instanța de apel apreciază că pedeapsa principală stabilită și individualizată de către instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia Garaba Andrei, a fost condamnat.

16. Colegiul Penal constată că instanța de fond a aplicat inculpatului Garaba Andrei, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal, pedeapsa sub formă de pedeapsa cu închisoarea pentru 1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de fond a considerat că, nu este rațional ca inculpatul Garaba Andrei să execute real pedeapsa închisorii, or în privința acestuia, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, urmează a fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i termen de probă de 2 (doi) ani.

Cât privește pedeapsa complementară obligatorie, instanța de fond justificat a considerat necesar de a o aplica inculpatului, or neaplicarea acesteia, reieșind din specificul faptei săvârșite de inculpat, nu ar asigura atingerea scopului special al pedepsei penale și anume prevenția specială și corectarea inculpatului, aceasta urmând a fi convins că respectarea legii penale este o necesitate și că doar prin respectarea legii va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Aplicarea pedepsei complementare, amenda, completează gama de obligații impuse inculpatului pentru a se obține reeducarea acestuia, fiind îndeplinite condițiile legale obligatorii în acest sens.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Garaba Andrei, instanța a stabilit prezența a doi minori la întreținere. Circumstanțe agravante, potrivit art. 77 Cod penal, în privința inculpatului Garaba Andrei, instanța nu a stabilit.

La fel, instanța de judecată la stabilirea pedepsei a ținut cont de faptul că potrivit revendicării F-246, Garaba Andrei anterior nu a fost judecat (f.d. 54); potrivit cazierului contravențional, Garaba Andrei a comis multiple contravenții (f.d. 55); potrivit certificatelor medicale, Garaba Andrei la evidența medicilor narcolog și psihiatru, nu se află (f.d. 56, 57); potrivit informației deținute în Registrul de Stat al populației, Garaba Andrei are doi minori la întreținere (f.d. 60); ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat la valorile sociale care au fost vătămate, precum și faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat, prezența circumstanței atenuante și lipsa celor agravante, punând în balanță ansamblul acestor considerente, instanța apreciază că o pedeapsă în limitele normei imputate este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanța o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Astfel, Colegiul Penal reține că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu.

Instanța de fond, a ales categoria corectă de pedeapsă, a ținut cont de limitele de pedeapsă stabilite de legea penală și de toate circumstanțele cauzei, drept rezultat numind inculpatului Garaba Andrei o pedeapsă echitabilă prevăzută de lege.

În cazul respectiv, instanța de apel consideră că este prematur de a fi numită inculpatului Garaba Andrei o pedeapsă în formă de închisoare, în situația în care

acesta este prima dată tras la răspundere penală, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă – la cea mai aspră – detențiune pe viață.

Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public.

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității”, textele evocate consacrand ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

17. Referitor la argumentul apelantului, privind nulitatea actelor de procedură și anume a ordonanței de punere sub învinuire din 08.08.2020 Colegiul penal constată netemeinicia acesteia. Or, în ordinea art. 251 alin. (1) CPP încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluși act.

În speță, caz, cumulul argumentelor aduse de către avocat în vederea declarării nulității actelor procesuale nu aduc atingeri întregului probatoriu și nu poate fi calificat ca erori și vicii ce nu pot fi înlăturate, în privința actelor respective survenind nulitatea absolută a probelor. Or, simpla invocare a viciilor fundamentale ce se pretinde a atenta grav la drepturile și interesele legale ale inculpatului nu vine să echivaleze cu aplicarea unei atare nulități, de vreme ce aceasta nu vine să afecteze temeinicia sentinței adoptată.

În acest sens, în speță, nu a fost elucidat suficient de eficient temeiurile menite să afecteze integritatea actului de acuzare, de vreme ce apărarea nu a indicat prin care mijloace s-a atentat la conținutul actului de intentare a procesului penal, or argumentele invocate de avocat vin a fi răsturnate de materialele cauzei penale, dar și de probatoriu administrat și cercetat în cadrul ședinței judiciare, iar vinovăția inculpatului fiind pe deplin justificată.

În vederea respingerii argumentelor aduse de partea apărării pentru constatarea nulității actelor procesuale, dar și constatarea încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului Colegiul penal reține inclusiv motivele ce au stat la baza constatării vinovăției lui Garaba Andrei, iar mijloacele de probă cercetate la caz și-au atins efectul propus prin prisma scopului procesului penal raportat la criteriile de constatare și calificare.

În speță, se constată admisibilitatea probelor propuse spre cercetare de către partea acuzării, acestea fiind în corespundere cu legea procesuală, iar argumentele avocatului aduse în vederea descalificării mijloacelor probatorii nu au suficient suport juridic merit să afecteze baza actului definitiv de condamnare - la caz -

sentința de condamnare.

Mai mult ca atât, citația înmănată lui Garaba Andrei unde este indicat, că acesta se citează pentru a-i fi adusă la cunoștință bănuiala ce i se impută, nu este un act procedural prevăzut la art. 63 CPP.

Or, potrivit art. 63 alin. (1) Cod procedură penală, bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuিত prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuিত. Deci, doar prin unul din actele de procedură prevăzute supra, persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuিত.

La caz, un astfel de act lipsește, iar prin Ordonanța de punere sub învinuire din 05 august 2020, ***** a fost pus sub învinuire.

Totodată, Colegiul penal reiterează că instanța de fond în mod justificat a soluționat și soarta corpurilor delictive, astfel, - corpurile delictive: DVD-R cu capacitatea de 4,7 GB cu material video din 18.01.2020 (f.d. 42), recunoscut corp delict prin Ordonanța din 20.01.2020 (f.d. 41) atașat la cauza penală, de păstrat pe tot parcursul păstrării acesteia; bancnota cu nominalul de 200 (două sute) lei (f.d. 51) – urmând a fi trecută în venitul statului.

De asemenea, în mod corect în temeiul art. art. 227-229 Cod de procedură penală, au fost încasate de la inculpatul ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1538 din 23.04.2020 (f.d. 46-51), în sumă de 2100, 00 (două mii una sută, 00) lei,

18. Pentru motivele expuse, Colegiul Penal va respinge apelul avocatului Constantin Jaman în numele inculpatului Garaba Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 aprilie 2021, ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

În conformitate cu art.415, 417-418, Codul de procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Respinge ca nefondat apelul avocatului Constantin Jaman în numele inculpatului Garaba Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 aprilie 2021 și menține această sentință .

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Pronunțarea publică a deciziei integrale la data de 08 februarie 2022, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător

judcător

judcător

Iurie Iordan

Elena Cojocari

Alexandru Gafton